

پسر داوود نویسنده: رابرت رتول

تا به حال دقت کرده‌اید چقدر تعداد سیستم‌های امنیتی که برای حفاظت از خانه‌ها در دسترسند زیاد است؟ دست کم در فلوریدای مرکزی به نظر می‌رسد که همه جا یافت می‌شوند. تبلیغات سیستم امنیتی خانه مرتباً در زمان پخش آگهی‌های رادیویی شنیده می‌شوند. سالهاست صندوق پستی من پر از آگهی نصب و فعال‌سازی سیستم‌های هشدار خانگی می‌شود. فقط خدا می‌داند چه تعداد فروشنده زنگ در خانه‌ی مرا زده‌ند تا مرا قانع کنند این سیستم‌های حفاظتی و نظارتی را بخرم.

راه حل‌های امنیتی با فناوری قدیمی نیز وجود دارد. مثلاً بعضی از ما درها را قفل می‌کنیم. سگ نگهبان داریم. دور حیاطمان حصار می‌کشیم. در هر حال این اقدامات به وضوح یک چیز را اثبات می‌کنند: امنیت می‌خواهیم.

میل به امنیت به ویژه در دنیای قدیم شدید بوده است، علی‌الخصوص در اسرائیل. زندگی در ناحیه‌ای از جهان که سه قاره‌ی آفریقا، آسیا و اروپا در آنجا به یکدیگر پیوند می‌خورند باعث می‌شد اسرائیل پیوسته در معرض خطر تصرف به دست کسانی باشد که متوجه ارزش موقعیت جغرافیایی و استراتژیک آن بوده‌اند. خانواده‌ی سلطنتی نیز به سطح بالاتری از امنیت نیازمند بودند. می‌بایست هم از ملت و هم از خاندان سلطنتی محافظت می‌شد. همیشه کسی پیدا می‌شد که بخواهد قدرت را از دستان پادشاه خارج کند.

در عهد خدا با داوود، وعده امنیت اهمیت اساسی داشت (دوم سموئیل ۷: ۱-۱۷). خداوند یک وعده‌ی مهم به داوود پادشاه داد: «و خانه و سلطنت تو، به حضورت تا به ابد پایدار خواهد شد، و کرسی تو تا به ابد استوار خواهد ماند.» (آیه ۱۶). داوود نه تنها سلطنت و کرسی ابدی دریافت می‌کند، بلکه سلطنتش «در حضور خداوند تا به ابد پایدار خواهد شد». خانه‌ی داوود بالاخره نه تنها در برابر دشمنان، بلکه در برابر خشم مقدس خداوند نیز در امان خواهد بود.

وعده‌ای که در اینجا داده شده فراتر از این است که خانواده‌ی داوود همواره در اورشلیم تاج و تخت را به دست خواهند گرفت (دوم سموئیل ۷: ۱۵). حتی وقتی شکست‌های فرزندان خدا ترس داوود یعنی حزقیال و یوشیا باعث سقوط یهودا و تبعید مردم به بابل گردید (دوم پادشاهان ۲۰: ۱۲-۱۹؛ دوم تواریخ ۳۵: ۲۰-۲۷)، مشخص شد که تخت پادشاهی داوود اگر به دست گناهکاران باشد دوام نخواهد داشت. باید یکی از پسران داوود که در درستکاری بی‌همتا باشد تخت پادشاهی را به دست گیرد که تا ابد در برابر دشمنان ایمن بماند. باید یکی از پسران داوود که تقدسی به کمال دارد خانه‌ی استواری به نام خداوند بسازد (آیه ۱۳). به رغم این واقعیت که سلیمان معبدی برای خدا در اورشلیم ساخت، او نمی‌توانست این پسر باشد زیرا بت‌پرستی کرد و به علاوه، معبدی را که ساخته بود بابلیان نابود کردند (اول پادشاهان ۳-۱۱؛ دوم پادشاهان ۲۴).

افزون بر این، وعده‌ی خداوند مبنی بر اینکه نسل داوود را تا ابد دوست بدارد به این معنی نیست که اگر این نسل روزگاری دچار گناه شد مکافات نخواهد دید. اگر فرزند داوود گناه کند خداوند «او را با عصای مردمان و به تازیانه‌های بنی‌آدم تأدیب» خواهد کرد (دوم سموئیل ۷: ۱۴). در عین حال، معنای این وعده فرای این است که اگر نسل داوود نافرمانی کند از سایر پادشاهان شکست خواهد خورد. همان آیه که از تأدیب می‌گوید می‌افزاید که فرزندان داوود پسران خداوند تلقی خواهند شد (آیه ۱۴). چه شخص دیگری در عهدعتیق به عنوان پسر خدا مورد توجه قرار گرفت؟ قوم او، قوم اسرائیل (هوشع ۱۱: ۱). نسل داوود نماد کل قوم است. این دو کمابیش هم معنی هستند، زیرا هر دو پسر خدا هستند. آنچه برای پسر داوود رخ می‌دهد برای کل قوم رخ می‌دهد. این مطلب به وضوح در مورد منسی پادشاه صادق است که بابت گناهش تنبیه و تبعید شد و بعدها باز به اورشلیم بازگردانده شد (دوم تواریخ ۳۳: ۱۰ - ۱۳). همین اتفاق بعدتر برای اهالی یهودیه یعنی مردمان خدا، اسرائیل، رخ داد (۳۶: ۱۷ - ۲۳).

با کنار هم گذاشتن این وقایع، نشانه‌های ظهور یک پادشاه را مشاهده می‌کنیم. این پادشاه به غایت درستکار است و می‌تواند کرسی داوود را حفظ کند. به علاوه این پادشاه مجازات خداوند برای گناه را نیز تحمل می‌کند، بابت گناه به تبعید می‌رود و به زندگی بازمی‌گردد. در نتیجه، کسانی که او نماینده‌شان است به عنوان کسانی که تبعید شده و سپس به زندگی بازگشته‌اند تلقی خواهند شد. این مطلب آشناست، مگر نه؟ البته، منظور از این سخنان آخرین پسر داوود، عیسی مسیح خداوند ماست. او پسر کاملاً درستکار داوود است که به حکم خداوند تبعید شد و خشم خدا را تحمل کرد تا رستاخیز مردمش یعنی قوم اسرائیل را تضمین کند (اشعیا ۵۳: ۱؛ متی ۱: ۱ - ۱۴؛ دوم قرنتیان ۵: ۲۱). همچنین او تا ابد صاحب کرسی داوود خواهد بود (اعمال رسولان ۲: ۱ - ۳۶).

در عهدعتیق به یک پسر دیگر خداوند نیز اشاره شده است، آدم، پدر نسل بشر (لوقا ۳: ۳۸). عیسی به عنوان پسر خدا و نماینده‌ی نسل او نیز هست و مکافات قضاوت او را نیز می‌کشد، به نحوی که همه‌ی غیر یهودیانی که به عیسی ایمان داشته باشند نیز رستاخیز و حیات ابدی‌شان تضمین می‌گردد. در ایمان یهودی و غیر یهودی می‌توانند به قوم خداوند، اسرائیل بپیوندند و برکت حفاظت و امنیت ابدی را دریافت کنند.

رابرت رتول دستیار ویراستار مجله‌ی تیبلتاک، نویسنده‌ی ارشد سازمان لیگونیر، و استاد معین در ریفورمیش بایبل کالج است.

این مقاله در مجله [تیبلتاک](#) منتشر شده است.